

מסורת הש"ס

(א) ולפני שמים ימחא כ"ל,
(ב) [תוספ' פ"ד ה"ב],
(ג) [זכרות סא:] סנהדרין עד.
פסחים דף כה, (ד) [פסחים שם:
סנהדרין שם. ודף עג.],
(ה) [פסחים כה: ושם נסמן],
(ו) [ז"ל יתן להצילו בנפשו כ"א
בכל המקומות],

תורה אור השלם

1. וְאַהֲבַת אֵת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל
לִבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל
מְאֹדֶךָ: דברים ו ה
2. וְלִנְעַר לֹא תַעֲשֶׂה דָבָר אֵין
לְנֶעַר חֹטָא מוֹת בִּי כְּאֲשֶׁר
יִקוּם אִישׁ עַל רֵעֵהוּ וּרְצֻחוֹ
נֶפֶשׁ בֶּן הַדָּבָר הַזֶּה:
דברים כב כו

גליון הש"ס

גמ' השלמה דרבנן ליכא.
עיי' כתובות דף נ ע"א תוס'
ד"ה וכת תריסר:

הגהות הנר"א

[illegible]

מוסף תוספות

מִן. לֹא עָבַד מַעֲשֵׂה. שֶׁ
כֹּלֵם. [אָלָה] יִהְיֶה גִּוְסִין
וּבֹכֵעַ לֵב יִדְבֵּד מַעֲשֵׂה.
וְהַיְּמִינִי מִקִּדְשֵׁי ד' יֵשׁ
וְהַיְּמִינִי מִקִּדְשֵׁי ד' יֵשׁ
שֶׁבֶת אֵלֶּיךָ בְּיַע הַחֲמוּד לִיחִית
נִהְיֶת בְּכֻנָּה מִשּׁוֹם עִירָת,
מִיָּם וְאִדָּה לִיחִית וְהָיָה
גִּמְרוֹ, אֲדָה הָיָה לִיחִית
מִחֻמֹּת כִּשְׁמֵר לִבְחֻמֹּת,
וּבְמִקְוֶם פִּרְהֵיִם דְּרִאכִי חִילֹל
שֶׁהָיָה חֻצִּיָּה לִמְסֹר
עֲצֻמֶּה מִלִּיחִית. מִיָּם מִיָּם
ד' [וְדָרְשָׁנִי] מִפִּרְהֵיִם
עֲצֻמֶּה מִלִּיחִית שֶׁ אֵין
לִמְסֹר אֶת מַחֲלֵלָה לִמִּיחִית,
שֶׁהָיָה אֵינָה מִחֻמֹּת לִיחִית
שֶׁהָיָה עֹשֶׂה מִשּׁוֹם שֶׁ.

תום' ישנים

בן שמונה בן תשע מחנכין
ובתינוקות. (א"ל) [קשה לי]
לאמרינן גזיר פרק [מי שאמר]
הריני נזיר (מגלה) [כתה, ב] גבי
האיש מדייר את בנו גזיר דר"ל
לאמר כדי לחנכו בצמיחה. בנו אינו

מתנה' אין מענין אופן. אין חייבין למנוע מזה מאכל: **מחנין**
אופן. לשטות לפני שנה שהיא סמוכה לפירוק פירוקו היו
בן שלש עשרה לבנים וארבע עשרה לזכר שדרך מינוקות להביא
שמי שערות נקיים עשרה ויום אחד דהיינו ביום שנת י"ג והיא
פירקה לעונשין ויתנוק ב"ג ויום אחד

מתני׳ התינוקות אין
מוחבין אותן לפני שגורו
שהיו גרילין במצבור
שתים מוחבין להו ב'
רב חסדא לא קשיא
א"ר הונא בן ח' וכן ב'
בן א' משלימין
מדאורייתא בתינוקות
ה' מיהריבין אתינן

[illegible][illegible]

בדארוקומא רב חסדא נמי לא תוקמא דמתיי' קמי שילג לבריא ושתא
 בלא חמי' לפני' שנה דמשתע' שנים ולפי' שיה' דמשתע' ג' שנים אלף אלף
 שנה **שמואל** שנה או שמים כ' יוחנן ולא חמי' לפני' שנה
 אלף לרב הורא ורבנן קשיא. דה' חזיק לשטות הורא ופחות
 חולה שמחנכין אותה בששירים ובייחא קמי גדול שבחזקתין ש
 דדבייחא שמים לבריא אלף השלמה דארויחא אחת חולה: **בתני**
 וכולת שיהי' מלכות קטין. א' יאמר שיה' שופטא יהיה
 בשבר ומתא: **משנה** **אמר בנל מארד וכו'** יאמר הדיב שבהן וכו'
לנעשה בהאורסה. שהא' המשפט הורא' כן משפט הדבר הזה: **מה**
 לה' להרבו עד שלא עד עליה בדכתיב אמן מושיע לה' (דברים עב)
 אמרו לו יהיה צדוק ואם לאו אהרוב ארץ אמן יהיה צדוק עשה
 או מיהיה יהיה צדוק אלף אלף אינה מיהיה למסור את נפשה

[illegible][illegible]

יום הכיפורים פרק שמיני יומא

פ.ב.

אָלע רײַז הונט וואָרען נחמן קשיא. ולא מזי לשנוי דסמוך לפירקן
והשלמת דדצריהס קאמר דסמוך לפירקן משמע פרק
דגדלות י"ג שנים ויום אחד למינוקת וי"ג שנים ויום אחד למינוק:
ממך רוצה יחרג ואל יעבור אף נערה המאורסה יחרג ואל יעבור.

פירש רש"י ללח גרם מתיגר, דלחיה
לא מהייבא ללחמא נספיה^א ערקק
עולם הארץ ובהא מילתא הא בדקוה^ב פן
זן סורר (מסדהי עד): פריך והא אסתר
פרהסיא הו"ל ואמאי לא פריך והא
ג'ע^ג יתגר ואל יעבור אפי' צינעט
ולחיה ללח גרם מתיגר ניחא למעיל
ג'ע^ד ידע שפיר מהקסא דמהי ערקק
עולם אזל לענין פרהסיא דטעמא
מזל מוטל ויהא הסס לא אסוק אדעמיה
דמהי^ה ולהכי פריך והא אסתר
פרהסיא הו"ל ומשני ומענין פרהסיא
נמי ערקק עולם הימים וזע"נ^ו ויחדע
דלחיה ללח גרם מצדע מהיט א"ל לא ליהיב
דהא מרולא לפינן ורולא גופיה דיהיב
היינו משום מתיא חיות דלמא דריך
סוקט ורבי וכו' ויהיב היטא דעביד
מעשה אזל א"ל לא עביד מעשה כגון
שרויס להפילו על התיקוק כדי להורגו
ואס יעכב עד יוס יהרגוהו וכל

תני רבה בר שמואל תינוקות אין מעניין אותן ביהו"כ
או שנים סמוך לפירקן בשלמא לר' יוחנן ניהא אלא
קשיא אמר לך רבנן מאי חינוך נמי דתני השלמה
והא תניא יאי זה חינוך היה רגיל לאכול בשתי שעות
בשלש מאכלין אותו בארבע אמר רבא בר עולא
העוברה שהריחה מאכלין אותה עד שתשיב נפשה
פ' בקיאי ואם אין שם בקיאי מאכלין אותו על פי
מ' ת"ר העוברה שהריחה בשך קודש או בשך חזיר
ומניחין לה על פיה אם תתייבשה דעתה מוטב ואם
ב' עצמה ואם תתייבשה דעתה מוטב ואם לאו מאכלין
לך דבר שעומד בפני פקוח נפש חוץ מעז' וגילוי
ז' מנזל דתניא א"ר אומר אם נאמר בכל נפשך למה
נאמר בכל מאדך למה נאמר בכל נפשך ❶ ואם
ביב עליו ממנו לך נאמר בכל נפשך ואם יש
נ' עליו מגופו לך נאמר ובכל מאדך גילוי עריות
תניא ר' אומר יבי כאשר יקום איש על רעהו ורצהו
מה ענין למדנו מרוצת נעורה המאורסה אלא ה"ז
מה נערה המאורסה ניתן להצילה בנפשו ❷ אף
הרג ואל יעבור אף נערה המאורסה יחרג ואל יעבור
ורוצח

עין משפט
נר מצוה

נב א ב מיי פֿיב מהל' שטות
עשור ה'ל' טמג לאוין ט
טושי'ע ארוי' ט טושי'ע טפֿע:
ג' מיי שס הלכ' ט טושי'ע אר'ח
סיון מר'ח טפֿע: ג'
ד' מיי שס הלכ' ט טושי'ע אר'ח
סיון מר'ח טפֿע: א':
ה ו ז מיי פֿיר' מהל' מ'ח' אר'
ד' ובפֿי' טמג לאוין ט
הלכ' ט טמג לאוין טט טושי'ע
אר'ח ט מר'ח טפֿע: ג'
זח א ב מיי פֿיב מהל' טויר
המור' ה'ל' ט טמג עש'ן א
טושי'ע ד'ר טק טפֿע: א' ו'ר
אלפ' ט' ובמל' ט פֿי' ט ד'ר
רעד':

סב ז ח מ"י פ"א מהל' רוצח
הל' [ו ז ח י סמג לאוין
קסד וסמג ועשין עד:

הגהות הב"ח

(א) גמ' לפני שנה לדצריהן ולפני שמים לדברי תורה אלא לר' יוחנן קשיא: (ב) שם למה נאמר בכל נפשך אלא לומר לך אם יש לך אדם:

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו חננאל

תינוקות אין מענין אותם
ביום הכפורים אבל מחנכין
אותן קודם שנה קודם
שחם בשביל [שיהיו] רגילין
במצות. אוקימנא בבריא
מדם שחם. קודם שנה

כן י"א משלימין מדרבנן, וכן משלימין מדרבנן. והא דתני היא. [ו]דכוותיהו קימא לן מהנכין אותן לשעות ובפיקן לן כוותיהו. ותרי חינורי הוו, ארבע, והשלמה נמי דמדרבנן ידש או בשור חזיר תוחבין לה אותה איסור עצמו, שאין לך זה היא.

ל בעלה ולא שיך צה(ם) כשם
תצות (כו, צ) האשה שנחנשה
צבא על יצמות ויצמות נט,
כנכרים. ועל שהמיר לעכו"ם
גיר בקטן שגולד דמי ואין זה
י מעשה, ולהכי לא פריך והא
שה וראיה לדבר אסתר, ומשני